

160 jaar zuster Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen

André Desmidt

Duizenden kinderen uit Heist hebben school gelopen bij de zusters of hoe men het in Heist zei: *Bie de nunn*.

Zowat iedereen ging daar naar de kleuterschool dat gemengd was. Men zat er in grote klassen en de zuster was absoluut “heer” en meester in haar klas. De kinderen gehoorzaamden als knipmessen.

In die tijd kwamen de kleuters pas naar school als ze volledig proper waren maar toch werd de zuster af en toe geconfronteerd met een accidentje...

De kap en de lange rokken waren indrukwekkend en dwongen respect af. Pas halfweg de jaren zestig werden de rokken wat korter en zagen we voor het eerst dat kloosterzusters ook benen hadden.

Zuster Johanna (de Heistse Monballyu)

werkzaam in de kliniek OLV ter Linden in Knokke – in het verpleegsterswit maar de officiële kledij van de orde was zwart

(foto 1960 nav een doop waarbij de zuster de pasgeborene mocht dragen.

Geschiedenis

Het begon allemaal in 1849 in Brugge. In Vlaanderen gingen weinig kinderen naar school met als gevolg groot analfabetisme, er was veel werkloosheid en daardoor armoede, een ontoereikende ziekenzorg en nood aan sociale werken. Juffrouw Annette Serweytens, dochter

van een welstellende handelaar, zette zich in voor haar ideaal: leven in afzondering met geloften van armoede, zuiverheid en gehoorzaamheid. De basis voor de congregatie De Dienstmaagden des Zaligmakers

Een tijdje nadien kwam er een heroriëntatie en kwamen er ook "buitenzusters". Zij specialiseerden zich in werken van naastenliefde en ziekenbezoek.

In 1859 is het zover en vier zusters beginnen aan hun nieuwe opdracht en veranderen de congregatiennaam in: Zusters van de Onbevleete Ontvangenis. Niet toevallig want het jaar voordien was Maria verschillende malen verschenen in Lourdes.

Moeder Marie Serweytens stelde de leefregels vast die in februari 1860 goedgekeurd werden door de bisschop.

Vestiging in Heist

In september 1859 kwam zuster Isabella Monnaville naar Heist om de kinderen voor te bereiden op hun eerste communie. De meisjes leerden ze "spellewerken".

Er werd gestart in twee kleine huisjes in de Molenstraat die smalend de "wolkenkrabbers" werden genoemd. In het begin logeerden de zusters bij particulieren. Eerst kochten ze de huisjes in de Molenstraat, later een pand in de Kursaalstraat... een kleine herberg met armtierige stallingen. Ondertussen is zowat de helft van de Kursaalstraat en de Kerkstraat en de Stadhuisstraat verworven in eigendom...

In 1897 kwam er een definitieve scheiding tussen het klooster in Brugge en het klooster in Heist dat hoofdklooster of moederklooster werd. In die tijd waren er méér dan 100 religieuzen.

De kloostergemeenschap groeide en er kwamen overal ten lande bijhuizen tot zelfs in onze kolonie Congo toe.

In navolging van zuster Serweytens bleken de zusters ook zakenvrouwen.

Dit blijkt onder andere door het meervoudig gebruik van de infrastructuur van het pensionaat. In de zomervakantie wanneer de “pensionnaires” thuis waren, werd het internaat omgetoverd tot pension. Heist had een reputatie opgebouwd als badstad en de vakantiegangers konden in het internaat eten en logeren. De cijfers van de badgasten (van de betere klasse) schommelden rond de 200 en dat betekende een fikse financiële bijdrage.

Recente ontwikkeling Het is geweten dat het klooster een ruim deel van het centrum van Heist heeft ingepalmd. De school groeide en bloeide. In Knokke werd kort na de oorlog een kliniek opgestart

(ondertussen vervangen door een hypermodern complex in Westkapelle). Er kwamen heel wat bejaardentehuizen en het pensionaat in Heist werd omgevormd tot opvang van bejaarde religieuzen wat nog steeds in uitbreiding is.

Ook de kinderopvang werd niet vergeten. Denken we maar aan het pionierswerk met de Duinhummeltjes. (jaren zeventig)

De zwakkeren in onze maatschappij krijgen permanente aandacht en zo ontstond de vzw Centrum van de Oostkust voor Revalidatie en Welzijnszorg met als best bekende organisaties Het Bakken

en de Klinker. De kloostergemeenschap woont in een moderne

infrastructuur maar door gebrek aan roepingen is de gemeenschap geminimaliseerd.

Toespraak van zuster Marie Paul Demeyer, algemeen-overste, bij de aanvang van de misviering.

Monseigneur, Eerwaarde heren, beste medezusters en alle aanwezigen.

Welkom op deze feestelijke dag.

Het is toch wel met een tikkeltje fierheid dat ik hier nu sta. Dankbaar voor wat in onze Congregatie "Onze Lieve Vrouw Onbevlekt" groeide in die 160 jaar.

Algemeen overste zuster Marie Paul (foto A M Maertens)

In 1854 ontstond in Brugge de contemplatieve orde "De dienstmaagden van de Zaligmaker". Maar aangesproken door de sociale noden in de 19de eeuw werd in 1859 vanuit die congregatie een tweede gesticht: de zusters van de onbevleete ontvangenis. Een actieve congregatie waarvan het hoofdklooster in Heist gevestigd werd. De oorspronkelijke doelstelling was het onderwijs en de opvoeding van het volkskind. De zusters gaven eerst les in twee kleine huisjes in de Molenstraat. Deze werkmanshuisjes werden door de Heistenaars smalend de "wolkenkrabbers" genoemd. Eens goed ingeburgerd kochten de zusters in de Kursaalstraat een kleine eigendom... en daar wonen we nu nog steeds.

Hoe groot de nood was of hoe groot de invloed van de zusters was spreekt uit de resultaten. Vanuit de congregatie groeiden nog: de ziekenzorg, de bejaardenzorg, de missies, de kindercare, revalidatie en gehandicaptenzorg.

Nu is het tijd om te danken. Laat ons jubelen en de Heer dank zeggen om alles wat was in die 160 jaar. Dank aan God de Vader van al wat leeft en leven geeft. Dank ook aan de Zoon omdat hij ons riep vanuit

een evangelische bewogenheid. Dank ook aan de Geest die het vuur in ons brandend houdt en ons bemoedigt om het aan anderen door te geven. Dank, heel veel dank aan Onze Lieve Vrouw Onbevlekt die ons inspireerde om haar te volgen op de weg van contemplatie en actie doorheen die 160 jaar.

Dank omdat zowel de arbeiders van het eerste uur die ons zijn voorgedaan in de hitte van de dag, als wij, zusters van het laatste uur, de evangelische boodschap mochten en mogen uitdragen bij jongeren, zieken, bejaarden en gehandicapten. Dit jubileum houdt ook een opdracht in voor ons, maar ook voor alle vzw's ontstaan vanuit onze congregatie. Samen bouwen aan dezelfde weg en blijven meewerken aan de toekomst van onze samenleving, aan een liefdevolle wereld.

Wij vragen de Heer om zijn zegen over onze congregatie en al onze vzw's. Nu willen wij de Heer dank zeggen voor wat bij als zusters konden waarmaken en nog mogen betekenen.

Mag ik Monseigneur vragen te willen voorgaan in deze dankviering ?

Dank voor wat de zusters in Heist allemaal presteerder (nvdr) en nog doen !

Vallende sterren in Heist...

Met spijt maar evenveel begrip vernemen wij de beslissing van de heer en mevrouw Bart Desmidt om hun tweesterrenrestaurant BARTHOLOMEUS eind december te sluiten. Het goede nieuws is dat er een nieuw kleinschalig project komt op dezelfde locatie met dezelfde chef. Succes Bart !!!